

ROZJÍMÁNÍ NA PRVNÍ SOBOTU V LEDNU 2025

JEŽÍŠŮV KŘEST

P. Slawomir Kunka

Po necelých třiceti letech rodinného života opouští náš Pán svůj domov v Nazaretu. Tam vyrůstal a učil se životu a práci. Matko, Panno čistoty, i když nám evangelisté okolnosti této události nepopisují, musela jsi ji velmi prožívat. Ten den jistě naplnil tvé srdce zármutkem, ale byl také potvrzením tvé věrnosti Otcovým záměrům. Po smrti Josefa – který tě provázel, staral se o tebe a chránil tě od prvních okamžiků vtělení – odešel i tvůj milovaný Syn.

Josef, tvůj manžel, „byl spravedlivý muž“ a nechtěl tě vystavit hanbě, když zjistil, že jsi v pozeňnaném stavu. Rozhodl se tě opustit, protože nechápal, co se stalo. Nepřipouštěl si o tobě špatné myšlenky a nemohl popřít to, co viděl stále jasněji. Byl ve velkém rozpolcení mezi svou láskou k tobě a tím, co mu říkal rozum. Marie, v té době jsi nemohla nic dělat, nebránila ses, nevysvětlovala jsi. Viděla jsi také utrpení a duchovní boj svého pozemského Manžela. Oddaná Pánu jsi důvěřovala jeho moudrosti a dobrotě. V pokoře a poslušnosti jsi stála u svého „fiat“ a přenechala jednání pouze Bohu. A pomoc přišla. Když Josef „pojal tuto myšlenku, hle, zjevil se mu ve snu anděl Páně a řekl: „Josefe, synu Davidův, neboj se vzít k sobě Marii, svou manželku, neboť z Ducha Svatého je to, co se v ní počalo. Matko, tvůj pozemský snoubenec byl věrný. Jeho srdce přijalo Boží vůli. Zůstal po tvém boku. „Když se Josef probudil ze spánku, učinil, jak mu anděl Páně poručil. Vzal tě, Neposkvrněná, k sobě, do svého vlastnictví. Vytvořila jsi společenství pravé jednoty založené na Bohu. Vše jsi podřídila Bohu a jeho záměrům. Tvůj domov se stal domovem Božího Syna, domovem ticha a práce, modlitby a věrnosti Pánu. Právě zde vám byl Ježíš jako dítě podřizen. Právě zde, uprostřed vás, „dělal pokroky v moudrosti a v oblibě u Boha i u lidí“. Tento stav však nemohl trvat donekonečna. Josef tiše odešel k Pánu, zatímco Ježíš odešel, aby na zemi pokračoval v plnění vůle nebeského Otce. Tak také učinil, jak mu bylo uloženo. Takto jsi ho vychovala, aby především plnil Otcovy záměry.

Po odchodu z Nazareta „přišel Ježíš z Galileje nad Jordán k Janovi, aby se od něj nechal pokřtít. Jan ho však zadržel a řekl: „To já potřebuji křest od tebe, a ty přicházíš ke mně?“ On mu odpověděl: „Já jsem ten, kdo potřebuje křest od tebe. Ježíš mu odpověděl: „Dovol tedy, neboť tak se nám sluší naplnit všechno, co je spravedlivé.“ Pak se mu podřídil. A když byl Ježíš pokřtěn, hned vyšel z vody“. Jan Křtitel ustupuje, protože chce naplnit vše, co bylo Bohem připraveno pro uskutečnění plánů na

Vykoupení světa. Veškerá víra a věrnost proroka z pouště v tomto okamžiku dosahuje svého nejvyššího bodu. Zbývá už jen odevzdat svůj život. Než se ho vzdá, odevzdá svému Pánu službu křtu ve vodách Jordánu. Vše se naplní.

Marie, byla jsi toho dne přítomna u Jordánu? Evangelisté o tom nic neříkají. Jistě šlo o důležitou událost, takže jsi ji musela prožít i ty, podporovaná modlitbou a duchovním spojením svého Syna. Když byl Kristus pokřtěn Janem, „otevřela se mu nebesa a On spatřil Ducha Božího, jak sestupuje jako holubice a přichází na Něj. A hlas z nebe řekl: To je můj milovaný Syn, v němž jsem našel zalíbení.“ Tato Otcova slova vyjadřovala také pravdu skrytou ve tvém mateřském Srdci. Skrze tajemství Vtělení se ve tvém lůně Bůh stal člověkem, ale člověk byl také spojen s Bohem skrze společné otcovství a mateřství s Ježíšem Kristem. Maria, to je také tvůj Syn, tvá jediná podoba! Od tebe se Ježíš naučil pokoře, skromnosti. A takový byl vždycky. Stál v zástupu, aby se stejně jako ostatní nechal pokřtít Janem ve vodách Jordánu.

Panno čistoty, význam této události je pro tvého Syna zcela jiný než pro ostatní věřící v zástupu. Nepotřeboval obrácení ani smytí hříchů. Potřeboval však dát znamení Křtiteli, který v něm rozpoznal Beránka Božího, jenž „snímá hříchy světa“. Jan si byl hluboce vědom svého poslání; věděl, proč byl Bohem poslán. Sám se jeruzalémským kněžím a levitům vyznal: „Já křtím vodou. Uprostřed vás stojí Ten, kterého neznáte, který přichází po mně a kterému nejsem hoden rozvázat řemínek jeho sandálu“. Jan popisuje scénu Ježíšova křtu následovně: „Viděl jsem Ducha, jak sestupuje z nebe jako holubice a spočívá na něm. Předtím jsem ho neznal, ale ten, který mě poslal křtít vodou, mi řekl: „Ten, nad nímž uvidíš Ducha sestupovat a spočívá na něm, je ten, který křtí Duchem Svatým.““ Znamení dal sám Otec. Vše se naplnilo podle jeho záměru.

Slova anděla pronesená v Hospodinově stánku k Zachariášovi se naplnila. Boží posel o synovi, který měl být počat, řekl: „On sám půjde před ním v duchu a síle Eliášově, aby obrátil srdce otců k dětem a neposlušné ke smýšlení spravedlivých, aby připravil dokonalý lid pro Hospodina.“ Jan nepodlehл pokušení „vystoupit“ nad Ježíšem. Věděl, kde je jeho místo. „Když tedy lid napjatě čekal a všichni v srdci spekulovali, zda Jan není Mesiáš, promluvil takto ke všem: Já vás křtím vodou, ale jde silnější než já, kterému nejsem hoden rozvázat řemínek jeho sandálů. On vás bude křtít Duchem Svatým a ohněm“.

Prorok zpoza Jordánu byl spravedlivý a prozíravý. Na své poslání nezapomněl, zůstal mu věrný. Scéna z evangelia to potvrzuje. „Přišli tedy k Janovi a řekli mu: „Učiteli, hle, ten, který byl s tebou na druhé straně Jordánu a o němž jsi svědčil, nyní uděluje křest, a všichni jdou k němu.“ Jan jim odpověděl: „Člověk nemůže přijmout nic, co

mu není dáno z nebe. Vy sami jste mi svědky, že jsem to řekl: Já nejsem Mesiáš, ale byl jsem poslán před ním. Ten, kdo má nevěstu, je ženich; a přítel ženicha, který stojí a naslouchá mu, prožívá svrchovanou radost z hlasu ženicha. Tato moje radost dosáhla svého vrcholu. Je třeba, aby On rostl a já se zmenšoval“. V životě, kázání a mučednictví, ó Matko, Jan předešel tvého Syna. Jeho smrt byla pro Ježíše také znamením, že se blíží okamžik jeho oběti na kříži. Po stětí Křtitele uvězněného v žaláři Herodova paláce jeho učedníci „vzali jeho tělo a pohřbili je; pak šli a oznámili to Ježíšovi. Když to Ježíš uslyšel, odplul odtamtud na lodi na opuštěné místo, odděleně“. Tvůj Syn potřeboval modlitbu, aby ve svém srdci nevnímal strach a setrval ve spojení s Otcovou vůlí.

Zamysleme se nad svým křtem. Pravděpodobně si na něj nepamatujeme, ale věříme v jeho sílu a trvalé účinky? Pamatuji si jeho datum? Modlím se s vděčností za služebníka této svátosti, za své kmotry a za své rodiče, kteří mě do církve uvedli? Svatým křtem jsme se stali Božími dětmi v jeho církvi, obdrželi jsme dar nadpřirozené víry a naše duše byla nasměrována k nebi, kde pro nás Otec připravil místo.

Maria, Matko Církve, nauč mě milovat Ji s láskou dítěte a učedníka. Potřebuji tvou pomoc, abych viděl svou Církev jako mystické Tělo a Nevěstu tvého Syna. Ó Neposkvrněná, jak mnoho Církvi dlužím a kolikrát mi chyběla úcta a respekt k její svatosti. Proto také trpíš, neboť jsi její Matkou. Rozpal ve mně vroucnost obětavé lásky k pastýřům Církve a ke všem, které má Církev předložit Bohu jako plody své pozemské služby. Věřím, že „brány pekelné ji nepřemohou“. Amen.